

ODWADZIĆ (2) *vb pf*

inf odwadzić (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przyładów).

Odsunąć przeszkodę (2) : Impedire et expedire contraria, Zawadzić/ odwadzić/ zawiakłać wiwikłać [!]. *Mącz* 294b.

odwadzić czym (1): Także ciągnąć: zawsze ma [*pomagająca przy porodzie*] palcem iednym pomazawfzy dobrze [...] pilność mieć/ á maczać by fie gdzie dziecię nie oparło/ albo niekotori członek ciała: nie zawiązkł/ Tedy palcem odwadzić/ á tak nawodzić iakoby wolno á bez łtwornie wyfzło. *FalZioł* V 33v.

Formacje współrdzenne cf WADZIĆ.

Cf ODWADZENIE

ZZa